

میراث

سیمین بهبهانی

مجموعه اشعار

۲۵۹۷

ریشه

شاعر: سید جمال الدین رفیعی

ویرایش: مرتضی مختاری

تبلیغات: نشریه ادبیات اسلامی

www.dar-e-kutub.com

info@dar-e-kutub.com

dar-e-kutub.com

dar-e-kutub.com

مؤسسه انتشارات نگاه

تأسیس ۱۳۵۲

فهرست

جای پا ۱۳۲۵-۱۳۳۵

۷۲	آغوش رنچها	۱۹	چهره‌های واقعی
۷۴	کارمند	۲۱	نغمه‌ی روپسی
۷۷	خون‌بها	۲۴	سرود نان
۸۰	فرشتی آزادی	۲۶	واسطه
۸۳	گمشده	۲۹	اسانه‌ی زندگی
۸۷	بستر بیماری	۳۲	دندان مُرده
۹۰	زن در زندان طلا	۳۷	جبیر
۹۲	ای زن!	۴۰	در بسته
۹۶	من با توام	۴۲	دیدار
۹۹	از خود گفتن‌ها	۴۴	تسکین
۱۰۱	سنگ گور	۴۷	نگاه آشنا
۱۰۳	آنجا و اینجا	۵۰	به سوی شهر
۱۰۶	بازیچه	۵۳	هدیه‌ی نقره
۱۰۹	آرزو	۵۶	رقاصه
۱۱۱	موریانه‌ی غم	۶۰	فوق العاده
۱۱۳	سکوت سیاه	۶۳	علم و شاگرد
۱۱۵	اگر دردی نباشد	۶۷	میراث
		۷۰	ناشناس

۲۴۲	سفره‌ی رنگین
۲۴۳	زنجیر
۲۴۵	درخت تشنه
۲۴۶	گل زهر
۲۴۸	تاریکی شب
۲۴۹	بهانه
۲۵۰	بی‌شکیب
۲۵۳	من و دیگران
۲۵۵	هوو
۲۵۹	شب و نان
۲۶۱	پیک بهار
۲۶۴	درد نیاز
۲۶۷	فریاد می‌پرست
۲۷۰	مرگ ناخدا
۲۷۳	صبر کن ماه دگر
۲۷۵	فریاد!
۲۷۷	بادردم بساز
۲۸۰	چواب
۲۸۲	در آفتاب پُشت پرچین
۲۸۴	ترانه‌ها

مرمر ۱۳۳۱-۱۳۳۶

۲۹۶	یک دامن گل
۲۹۸	پیچ
۳۰۰	دیوانگی
۳۰۲	شب
۳۰۴	گل رویا
۲۸۹	بوده‌ها
۲۹۱	افسانه‌ی پری
۲۹۲	نامه‌ی شکوفه
۲۹۴	شراب نور
۲۹۵	خورشید و شب

۱۵۰	شب صحراء
۱۵۱	فریاد شکسته
۱۵۲	لاله‌های سرخ
۱۵۳	پیمان شکن
۱۵۴	خیال منی!
۱۵۵	شمع جمع
۱۵۷	ستاره در ساقر
۱۵۸	باز هم
۱۶۰	آیینه‌ی دل
۱۶۱	کلاه نرگس
۱۶۳	و در پایان
۱۶۵	خورشید دیگر
۱۳۱	من و شب
۱۳۲	لبخند
۱۳۵	کابوس
۱۳۹	جای پا
۱۴۱	دفتر اندیشه
۱۴۴	نگاه تو
۱۴۶	اذان
۱۴۹	حریر ابر

چلچراغ ۱۳۳۶-۱۳۳۵

۱۶۹	نیلوفر آبی
۱۷۱	چلچراغ
۱۷۲	دل آزده
۱۷۵	گفتی که
۱۷۶	غرور
۱۷۸	یار نداری
۱۷۹	مهتاب خزان
۱۸۱	ای آشنا
۱۸۲	دختر ترنج
۱۸۵	چه عالمی دارم
۱۸۶	نگاه دار
۱۸۷	اخگر
۱۸۹	رهاگذر نغمه‌ساز
۲۰۰	حسود
۲۰۲	شراب
۲۰۵	خطا کن!
۲۰۶	نگاه بی‌گناه

۴۰۳	تا بمانیم.....
۴۰۵	دوست، دوست، دلتنگم.....
۴۰۶	کفتند یا با خموشی.....
۴۰۸	بر من گذشتی.....
۴۰۹	دگر چه با تو کویم.....
۴۱۱	در تنگنای پله.....
۴۱۲	دل دریغ.....
۴۱۵	چه گرم دوست می دارم.....
۴۱۷	گر دوست دست گیرد.....
۴۱۹	میان هر رگم از عشق.....
۴۲۱	به جرم دلشکی.....
۴۲۲	عشق دوباره می رسد.....
 رستاخیز ۱۳۵۲-۱۳۴۱	
۴۲۵	خون مسموم شقایق.....
۴۲۶	شکوه نور در آویزه‌ی بلور.....
۴۲۸	آهود دست‌هایت.....
۴۲۹	تصویری از «ما».....
۴۳۰	شاخه‌ی آهکی.....
۴۳۲	گفت و گو.....
۴۳۳	غور آینه‌ی چشم من.....
۴۳۴	تاول اندیشه.....
۴۳۵	فراموشت نمی‌کردم.....
۴۳۶	زبان اندیشه‌ها.....
۴۳۸	تکشاخه‌ها.....
۴۳۹	بن بست.....
۴۴۰	پایان انتظار.....
۴۴۱	مرگ پیش از مرگ.....
۴۸۰	نامه.....
۴۸۲	نیمه‌شب.....
۴۸۶	ای مرد.....
۲۸۷	۲-افزوذه‌ها ۱۳۶۲-۱۳۶۵.....
۲۸۹	اشاره.....
۲۹۱	دیگر نه جوانم.....
۲۹۲	تشنگان را نوش بارد.....
۲۹۵	پنجره‌ها بسته‌اند.....
۲۹۷	تو آفتاب منی.....
۲۹۹	ای قهرمان.....
۴۰۱	خسته مشو.....

۲۲۸	دام فربیب.....
۲۲۹	معبد متروک.....
۲۳۰	بی خبری.....
۲۳۱	شبگرد.....
۲۳۲	من و تو.....
۲۳۳	دورنگی.....
۲۳۴	عطر پراکنده.....
۲۳۵	ساق فریبزن.....
۲۳۶	آشتفتگی.....
۲۳۷	صفد.....
۲۳۸	خاکستر خیال.....
۲۳۹	دیشب.....
۲۴۰	آشتنی.....
۲۴۱	بهار بی‌گل.....
۲۴۲	توفان.....
۲۴۳	نازکتن.....
۲۴۴	خون سبز.....
۲۴۵	فریاد.....
۲۴۶	جامه‌ی عید.....
۲۴۷	نیاز.....
۲۴۸	دیبای کبود.....
۲۴۹	در آشیان.....
۲۵۰	گره کور.....
۲۵۱	یک سحر.....
۲۵۲	عروسک مومی.....
۲۵۳	کل صحرایی.....
۲۵۴	اندوه.....
۲۵۵	برای چشم‌هایت.....
۲۵۶	چوب دار.....
۲۵۷	رقص شیطان.....
۲۰۵	برگریزان.....
۲۰۷	نشان پا.....
۲۰۹	موج خیز.....
۲۱۰	کل انتظار.....
۲۱۱	از یاد رفته.....
۲۱۲	اجاق مرمر.....
۲۱۳	گر بوسه می‌خواهی.....
۲۱۴	شهاب طلایی.....
۲۱۵	شکوفه‌ی سحر.....
۲۱۷	یادگار.....
۲۱۸	کل کوه.....
۲۱۹	آتش دور.....
۲۲۰	این که با خود می‌کشم.....
۲۲۱	برف گران.....
۲۲۲	کل قاصد.....
۲۲۳	باغ مهتاب.....
۲۲۵	صد چمن لاله.....
۲۲۶	پونه‌ی وحشی.....
۲۲۷	ساقه‌ی دمیده.....
۲۲۸	دیبای کبود.....
۲۲۹	سپیدار.....
۲۳۰	یک سحر.....
۲۳۱	ننگ آشنا.....
۲۳۲	افسون شیطان.....
۲۳۳	وفادار.....
۲۳۴	پولاد آبدیده.....
۲۳۵	سجاف زرین.....
۲۳۶	یار.....

۵۹۹	تردید، تردید، تردید.....	۵۶۷
۶۰۱	کویر بی برگی را.....	۵۶۹
۶۰۲	زمان، زمان خواب است.....	۵۷۱
۶۰۵	ای کودک امروزین!.....	۵۷۳
۶۰۷	مرگت زوال شتاب است.....	۵۷۵
۶۰۹	خشک، خشک، بی جان خشک.....	۵۷۷
۶۱۱	می روی، شاد باد پروازت.....	۵۷۹
۶۱۳	ما نمی خواستیم، اما هست.....	
۶۱۸	بنویس! بنویس! بنویس!.....	۵۸۱
۶۲۰	غبار خشک خون بر خل.....	۵۸۳
۶۲۱	بروید تا بمانم.....	۵۸۵
۶۲۳	عشق، آمد چنین سرخ.....	۵۸۷
۶۲۵	تیک... تاک! تیک... تاک!.....	۵۸۹
۶۲۷	بر صفحه‌ی ژرفای کبود.....	۵۹۱
۶۲۹	سیاه پر خشم کوفی.....	۵۹۳
۶۳۱	خطی ز سرعت و از آتش.....	۵۹۵
۶۳۲	نگاره‌ی گلگون.....	۵۹۷

دشت ارزن ۱۳۶۰-۱۳۶۲

۶۵۵	کولی انها کن دلت را.....(۹)	۶۳۷
۶۵۷	کولی واره (۱۰).....	۶۳۹
۶۵۸	کولی واره (۱۱).....	۶۴۱
۶۶۰	کولی واره (۱۲).....	۶۴۳
۶۶۲	کولی واره (۱۳).....	۶۴۵
۶۶۴	کولی واره (۱۴).....	۶۴۷
۶۶۶	کولی واره (۱۵).....	۶۴۹
۶۶۸	کولی واره (۱۶).....	۶۵۱
	کولی واره (۸).....	۶۵۳

۴۷۷	پستان خشک شب.....	۴۶۲
۴۷۸	از بوته‌ی خوشبوی گلبر.....	۴۶۳
۴۸۱	دویستی‌ها.....	۴۶۴
۴۸۲	فعل مجھول.....	۴۶۷
۴۸۷	درس تاریخ.....	۴۶۸
۴۹۱	مرگ قهرمان.....	۴۷۰
۴۹۴	مردگان خاموشند.....	۴۷۲
۴۹۶	بی‌سرنوشت.....	۴۷۳
	روح زمه‌یری.....	۴۷۵

خطی ز سرعت و از آتش ۱۳۶۰-۱۳۵۲

۵۰۲	چون سایه‌ی زلف سیاه.....	۵۳۶
۵۰۵	سرو سبز شکیب‌آموز.....	۵۳۸
۵۰۹	آه‌این چه پیوند است؟	۵۴۰
۵۱۱	دانم ای دل!	۵۴۲
۵۱۲	درخت ارغوان.....	۵۴۴
۵۱۵	دوستت می‌دارم.....	۵۴۶
۵۱۷	ای جهانی سوگوار.....	۵۴۸
۵۱۹	با چنین قانون سربی.....	۵۵۰
۵۲۱	در خانه نشستیم.....	۵۵۲
۵۲۲	مخمل مژگان مشکین.....	۵۵۴
۵۲۴	ای بسته تو در تو!	۵۵۶
۵۲۶	شبی همراهت گذر.....	۵۵۸
۵۲۸	ای عشق!	۵۵۹
۵۳۰	مسخ آن جدان شدیم.....	۵۶۱
۵۳۲	ای پرده برگرفته ز رخ.....	۵۶۳
۵۳۴	شبی به امن حريم تو.....	۵۶۵

یک دریچه آزادی ۱۳۶۲-۱۳۷۳

۸۲۵.....	عبد پول زرد و عروسک.
۸۲۷.....	نیستی تاز دو خانه‌ی یاران.
۸۲۹.....	شاد خوانی.
۸۳۱.....	بچرخ، چرخ، همباری.
۸۳۳.....	بخوان.
۸۳۵.....	یک دریچه آزادی.
۸۳۷.....	من ذیر دیر سالم.
۸۳۹.....	آیا تمام شد بازی.
۸۴۱.....	آن دو خاتون که دیدی.
۸۴۳.....	بس که روشنم.
۸۴۵.....	چهره سپردم به تیغ.
۸۴۷.....	آما! عشق ورزیدم.
۸۴۹.....	خوش به خوش عشق شد.
۸۵۱.....	-سلام -والسلام.
۸۵۳.....	ای همچو تندیس رومی.
۸۵۵.....	هزار پروانه‌ی طلا.
۸۵۷.....	چرا، چرا نور زم عشق.
۸۵۸.....	نگاه دار.
۸۵۹.....	«اوی» من.
۸۶۱.....	بود آن چه بود.
۸۶۳.....	زمین کروی شکل است.
۸۶۵.....	داغ جگرگوشه با تو.
۸۶۶.....	عروس میتابی.
۸۶۸.....	مردی که یک پاندارد.
۸۷۰.....	گردن آویز.
۸۷۱.....	ای آخرین پنجه شب است.
۸۷۳.....	ترانه‌ی زنگ دبستان.
۷۷۱.....	هفت رنگ درون.
۷۷۳.....	پلک به هم نهم.
۷۷۵.....	پرواز نیض بود به اوج.
۷۷۷.....	آیا بهار جاویدم؟
۷۷۸.....	آیا کدامین آبی.
۷۸۰.....	درخت نارنج شیراز.
۷۸۲.....	میوه‌های خارپشتی.
۷۸۴.....	چگونه دست دهد آیا؟
۷۸۶.....	شب، لاجورد و خامشی.
۷۸۸.....	در ناگزیر خاموشم.
۷۹۰.....	سخت به جوشی، دلا.
۷۹۲.....	این شاخه‌های خشک زمستانی.
۷۹۴.....	خط به آخر آمده است.
۷۹۶.....	در کاسه‌ی سرم، مغزی.
۷۹۸.....	من با صدای تو می‌خوانم.
۸۰۰.....	به جانه‌اده ز پی.
۸۰۲.....	می‌رقصد از نشاط بهاری.
۸۰۴.....	دور دید برگ افاقی.
۸۰۶.....	ز شاخه باز بیالم.
۸۰۸.....	صدای پای که می‌آید.
۸۱۰.....	رنگدان‌ها بیارید.
۸۱۱.....	دلم دارد سر بازی.
۸۱۳.....	برای خدا کمک کن.
۸۱۵.....	شکسته در من چیزی.
۸۱۷.....	هرچه کردم نتوانستم.
۸۱۸.....	می‌آمدی و سینه برآفروخته بودی.
۸۱۹.....	ای شاه سواران.
۸۲۲.....	خورشید زلف نارنجی.

۷۱۷.....	دوباره باید ساخت.
۷۱۹.....	کدام ابر زهر آگین؟
۷۲۱.....	بار، بر دوش آنهاست.
۷۲۳.....	هی‌ها... هی‌ها... ره بکشا!
۷۲۵.....	پای در چشم، بر ختنگی.
۷۲۶.....	سارا! چه شادمان بودی.
۷۲۷.....	پنج.
۷۲۹.....	من: گنگ خوابیده.
۷۳۱.....	دوازده خوش بامن.
۷۳۲.....	به دشت‌های برفی.
۷۳۵.....	من آن روز می‌گفتم.
۷۳۷.....	به لطف می‌آمداز دور.
۷۳۹.....	اسپ می‌نالید، می‌لرزید.
۷۴۱.....	گفتی که انگور است.
۷۴۲.....	خفاش یا مرغ دیگر.
۷۴۵.....	خوش بود، خوشی طلا.
۷۴۶.....	خاکی که بخش او کردند.
۷۴۸.....	وقت درو کردن گل شد.
۷۵۰.....	آبیست این جگر، آمی.
۷۵۲.....	بنز!
۷۵۴.....	ذهن، دود حلقه حلقه.
۷۵۶.....	بین چگونه می‌پرسد.
۷۵۹.....	طبل بی‌مرگی.
۷۶۱.....	فارغ ز «من» چگونه شوم؟
۷۶۲.....	برآمده از آبنوس و شب.
۷۶۵.....	کجاست آن که به آگاهی.
۷۶۷.....	بین به هیئت نیلوفر.
۷۱۵.....	پاید چیزی نوشت.
۷۱۷.....	و پنج ترانه.
۷۱۹.....	یک.
۷۲۱.....	دو.
۷۲۳.....	سه.
۷۲۵.....	چهار.
۷۲۷.....	پنج.
۷۲۹.....	با عشق، با عشق، با عشق.
۷۳۱.....	همیشه در خیال من.
۷۳۲.....	حضور ژرفی مرمر.
۷۳۵.....	عید آمد و می‌رود.
۷۳۷.....	باز بهار آمد.
۷۳۹.....	دلم گرفته، ای دوست!
۷۴۱.....	آه چگونه بگویم.
۷۴۲.....	بهار شاد شورا فکن.
۷۴۵.....	غنجه‌وش، در هوایت.
۷۴۶.....	چه بی‌امان.
۷۴۸.....	رویده‌ام.
۷۴۹.....	کو برگ لالام؟
۷۵۰.....	کدام فتنه جادو کرد؟
۷۵۲.....	این صدای شفقت را.
۷۵۴.....	رها مکن، که پر زدن را.
۷۱۵.....	پروفشان گل، صفير باد.
۷۱۷.....	این کجا سپیده‌ست!
۷۱۹.....	تن کشیده زیر بال شب.
۷۲۱.....	دوباره می‌سازمت، وطن!
۷۲۳.....	حمدی آزاد شد.
۷۲۵.....	باید چیزی نوشت.

یکی مثلاً این که... ۱۳۷۴-۱۳۷۷

عزیزتر ز جان، احمد!	۱۰۲۸.....
نَفْسِي برو نمی آید.	۱۰۴۰.....
باید تو را دیده باشم.	۱۰۴۲.....
آیا قبولشان داری؟	۱۰۴۴.....
در انتظار تناسخ.	۱۰۴۶.....
حاله گردن دراز من!	۱۰۴۸.....
نان و پنیر و صداقت.	۱۰۵۲.....
صبحی بکو بدراخشد.	۱۰۵۵.....
با گلوگاه سرخ بخوان.	۱۰۵۷.....
من کاملًا باز چون گل.	۱۰۵۹.....
با شصت خوشی زیین.	۱۰۶۱.....
بانخلهای سترون.	۱۰۶۳.....
نمی از راه مانده است.	۱۰۶۷.....
فضا چنان حقیقی بود.	۱۰۶۹.....
عشق حسرتیست کنون.	۱۰۷۱.....
یکی مثلاً این که...	۱۰۷۲.....
بشار برگ‌های کلی را.	۱۰۷۵.....
چراغ - کتاب.	۱۰۷۷.....
آشتفنگی هیولایی است.	۱۰۷۹.....
طاق یا جفت؟	۱۰۸۱.....
سبابهایم با کلیدی.	۱۰۸۳.....
ُبُ، که این طور...	۱۰۸۵.....
بانو...	۱۰۸۷.....
مجسمه‌یی در سواره رو...	۱۰۸۹.....
سلام، ای روشنایی!	۱۰۹۱.....
در واپسین هنکام.	۱۰۹۳.....
چه پای سختی فشرده‌ام!	۱۰۹۵.....
گم کرده هرچه مرواری.	۹۸۱.....
ای شهر!	۹۸۲.....
بیرون ز خطی، ای «من»!	۹۸۵.....
وقتی که تهمت می‌گذارند...	۹۸۷.....
رنجیدن از چه بود؟	۹۸۹.....
پسمر، ساعت.	۹۹۱.....
تدنیس پُر دروغ من!	۹۹۳.....
با تو بودن.	۹۹۵.....
برون می‌خزد ز پوست.	۹۹۷.....
نوشیدنی، گرم یا سرد؟	۹۹۹.....
دلم با تو می‌آید.	۱۰۰۳.....
پشت عروسک‌فروشی.	۱۰۰۵.....
از خُرده تاجهان.	۱۰۰۷.....
قلم به کف عطاره من!	۱۰۰۹.....
شب در سحر حل می‌شد.	۱۰۱۱.....
زهی دهان گشودگان.	۱۰۱۳.....
صدای کیست؟	۱۰۱۵.....
در زیر چادری از ابر.	۱۰۱۷.....
ببخش دیویخوان را.	۱۰۱۸.....
در حجمی از بی‌انتظاری.	۱۰۲۰.....
عروسویی فیگارو.	۱۰۲۲.....
ای غزال جوان سال.	۱۰۲۴.....
گر زبانم برآری.	۱۰۲۶.....
باجی.	۱۰۲۸.....
در دگه‌ی کتابفروشی.	۱۰۳۰.....
گل‌هات را بگذار این جا.	۱۰۳۲.....
ختی، سحر شد، برخیز!	۱۰۳۴.....
نسیم باش...	۱۰۳۶.....

زهره سازی خوش نمی‌سازد.	۹۲۹.....
ایلخان ستاره‌ها را.	۹۳۱.....
زهره دختری زاد.	۹۳۳.....
به تکا... به تکاپو...	۹۳۵.....
راوی صلای حرمت زد.	۹۳۷.....
به رجز نداز خان آمد.	۹۳۹.....
ایلخان! تحفه آوردند.	۹۴۱.....
بال و خیال.	۹۴۳.....
من چرم زمین شکافتام.	۹۴۵.....
وقتی که پنجه‌ی تاریکی.	۹۴۷.....
مرس.	۹۴۹.....
خناق.	۹۵۱.....
از عدم آمد که پر کند...	۹۵۲.....
باور نمی‌کنید...	۹۵۴.....
نیلوفری چو حلقه‌ی دور.	۹۵۶.....
ای کوه...	۹۵۸.....
آیینه‌ها را تیره کن.	۹۶۰.....
سنگواره.	۹۶۲.....
اشارتی و گذاری.	۹۶۵.....
تب تب طبلی می‌گرفت.	۹۶۷.....
و نگاه کن...	۹۶۹.....
دوازده چشمۀ خون.	۹۷۱.....
چه برف شیشه مانندی.	۹۷۲.....
قسم به انگیر و زیتون.	۹۷۵.....
گفت پروردگار است این.	۹۷۷.....
همیشه سبز بمان ای سرو.	۹۱۳.....
سلامی ز عقدۀ عشقی.	۹۱۵.....
عطرقوه با خیالت...	۹۱۷.....
می‌نویسم و خط می‌زنم.	۹۱۹.....
حالی است حالم نکفتن.	۹۲۱.....
زنی که با قرص خورشید...	۹۲۳.....
میان مه نهان می‌شد...	۹۲۵.....
بگذر اعتراف کنم...	۹۲۷.....
با تخته‌پاره و تنهایی...	۸۷۵.....
Caduceus	۸۷۷.....
من زاده‌ام اینان را...	۸۷۹.....
به شب که هر مرغ و ماهی...	۸۸۲.....
تدنیس آهویت مبارک...	۸۸۴.....
میان جالیز می‌دوم...	۸۸۶.....
کودک روانه از پی بود...	۸۸۸.....
His Master's Vice	۸۹۰.....
مداد او فتاده بعیرم...	۸۹۳.....
حدیث کاو حسن...	۸۹۵.....
شانه‌ی فیروزه...	۸۹۷.....
مار اگر مار خانگیست...	۸۹۹.....
کاج...	۹۰۰.....
پاییز خسته‌ی غمگین...	۹۰۲.....
به برگ آنچه رقم کردم...	۹۰۵.....
بیمار نامه که بنویسم...	۹۰۷.....
عزیز دور غمگین...	۹۰۹.....
صبح است و آسمان ابری...	۹۱۱.....
همیشه سبز بمان ای سرو...	۹۱۳.....
سلامی ز عقدۀ عشقی...	۹۱۵.....
عطرقوه با خیالت...	۹۱۷.....
می‌نویسم و خط می‌زنم...	۹۱۹.....
حالی است حالم نکفتن...	۹۲۱.....
زنی که با قرص خورشید...	۹۲۳.....
میان مه نهان می‌شد...	۹۲۵.....
بگذر اعتراف کنم...	۹۲۷.....

جای پا

۱۳۲۵-۱۳۲۵

جمهوری اسلامی ایران

سارا و من.....	۱۰۹۷
سیاه ... سفید.....	۱۱۰۰
نشاط صفات آرایی.....	۱۱۰۲
بهار! باز هم سبزی؟.....	۱۱۰۴
در سیاهی شب نومیدان.....	۱۱۰۶
به عرش، دست و انگشت.....	۱۱۰۸

تازه‌ها ۱۳۷۷

ای عشق، دیر آمده‌ای.....	۱۱۱۳
سبز و بنفش و نارنجی.....	۱۱۱۴
که چی؟.....	۱۱۱۶
از عشق و سوسه می‌سازی ..	۱۱۱۸
جامه‌دران.....	۱۱۱۳
وقتی زمانه جوان است.....	۱۱۱۲
آنان که خاک را.....	۱۱۱۴
کو آفتاب برا آید ..	۱۱۱۶
صدای تو	۱۱۱۸
با قهر چه می‌گشی مراء.....	۱۱۱۴
با کوله‌ی هفتاد و هشتاد.....	۱۱۱۲
لعنت.....	۱۱۱۴
در طول راه.....	۱۱۱۵
نمایه	۱۱۱۷
افاعیل اوزان تازه	۱۱۱۷
گاهشمار.....	۱۱۱۸

آه آین گیسمد که درین میان
پروردست شنیده رسخ و لب من آه
سخنیش امشبی دوی دی ایش
نمی خلص بعده روح تصدیقی ده
و ای، آی هم از داشت و داشت
زیست سلسله روحه ریواریه

نغمه‌ی روپی

لند من سای ای ای زنمه گشته که داشتمه ن آن ای ای
وی شفیر و دستی ای
در راه پرورشی ای
رسانی خواهی خواهی خواهی خواهی خواهی خواهی خواهی

به آن قوطی سرخاپ مرا
تازنم رنگ به بی رنگی خویش
به آن روغن، تاتازه کنم
چهر پژمرده ز دلتگی خویش.

به آن عطر که مشکین سازم
گیسوان را و بریزم بردوش
به آن جامه‌ی تنگم که کسان
تنگ گیرند مرادر آغوش.

به آن تور که عریانی را
در خمّش جلوه دوچندان بخشم؛
هوس انگیزی و آشوبگری
به سرو سینه و پستان بخشم.

آه، این گیست که در می‌کوبد؟
— همسر امشب من می‌آید!
وای، ای غم، ز دلم دست بکش
کاین زمان شادی او می‌باید!

لب من — ای لب نیرنگفروش —
بر غم پرده‌یی از راز بکش!
تامرا چند درم بیش دهنده،
خنده کن، بوسه بزن، ناز بکش!...

لشکر چشم خانه
مطر سرمه راه کشیده بسیاری از خنده‌ها آخوند
نهاده سی خوش به یاری کاریزمه همچنان خنده‌ها نیست
من کوئی سوی میار کوتاهی خود را
که همان تنه را باشند امکان نیست و نیزه را
مالیمه بدهی خوبی همچنان
نمی‌کنیم و می‌نمی‌کنیم
که کنیم و می‌کنیم

ما چون نهاده اند اند
ایران بدن لشکریم
لشکریم تقدیم بدن را حمایتم
دین لتسه زیست بدن را یوه‌منف

بده آن جام که سرمست شوم،
به سیه‌بختی خود خنده زنم:
روی این چهره‌ی ناشاد غمین
چهره‌یی شاد و فریبتده زنم.

وای از آن همنفس دیشب من —
چه روانکاه و توانفرسا بود!
لیک پرسید چواز من، گفتم:
کس ندیدم که چنین زیبا بود!

وان دگر همسر چندین شب پیش —
او همان بود که بیمارم کرد:
آنچه پرداخت، اگر صد می‌شد،
درد، زان بیشتر آزارم کرد.

پُر کس بی‌کسم و، زین یاران
غمگساری و هواخواهی نیست،
لاف دلجویی بسیار زند
لیک جز لحظه‌ی کوتاهی نیست.

نه مرا همسر و هم‌بالینی
که کشد دست و فابر سر من
نه مرا کودکی و دلبندی
که برد زنگ غم از خاطر من.